

18 - 21 - 3f

1)

Estimada Mercè — El començament de la Fera canta en desconcert. No sé quin va veure d'aquestes tres coses: Que així de repetir que tens "interrompe massa sovint les meves calmes (!)" és una coque feria Fera; o que és una excusa per destinar-te d'una correspondència tan poc interessant com la meua; o que tens forçat-me a mi a fer el mateix, si tu m'escris massa sovint.

Quin trilema! Posat a triar, jo trio la primera hipòtesi perquè és la que m'agrada més. Ja em rectificaràs si m'equivoco. Em sembla que si n'estessis tripa, ~~no~~ m'ho diries amb discreció, però clarament, i no gasteries subtilitats. Igualment sans veu que jo no m'esborço sens a ser puntual, i t'escric bonament quan

em sento alguna cosa per dir-te. Ara, que, si no és
més que coquet-eria, és una coquet-eria tan parti-
cular! És que et veus que no estimo per les teves
cartes, que vols fer-me-la guair, per tornar-me
encara més jecioses? ~~Per~~ Seria imitació. És el que
et sembla i quin gran vulgari i ~~no~~ deixant
de romances. ~~Per tant~~ Però "Pongo el cielo por
testigo" que no em considerare jo tampoc obligat
a seguir cap ritme. i "Dios que todo lo ve", sap
que com més m'escris, més i més content
em faràs. T'ho he dit tant vegades, que ja
podries començar a veure-ho.

17-XI-37 (b)

Estic molt content de que hagi trobat una bona companyia. He d'afegir algunes explicacions a les que t'he donat aquest matí. En cap moment no vas mencionar el teu nom, en parlar del pare a l'Enriqueta. Tot va viure d'una confusió més que et devia semblar estranya.

Jo veia que el tractament de "pare" només es donava, fora de la família, als ~~ance~~ membres de les dues religions, igual que els de "se'nia" i "se'mana", o de mare. Jo no recordava que també es donés als capellans. En hi estiguis tranquila que ara sí que serà una "fumeta", i pu més dis creció, d'aquelles dels màquers que no toleren ni una pedra amb el nom del lloster.

Es clar que convenc - em sembla! - perquè tu veus
ques la companyia d'aquest home, i ho tuko molt
te. Jo l'he tractat molt poc, i d'una manera tan
superficial que no hauria sospitat mai la seva
veritable personalitat. Ara recordo haver sentit un
temps algun rumor sobre la seva condició religiosa
sa, però el poble ha estat sempre tan mar-
tallat que, no topant-me'l d'ulls, la seva imatge
no ha vingut mai a debatre'ni a deixar en
les meves soledats. Cal que la teva intuïció
sigui podridosa perquè havis sabut descobrir-lo
amb un instant tan delinenc!

Jo també t'he dit moltes coses que no hauria
dit mai a ningú, i penso dir-te'n moltes
mes, en els 60 anys que ens queden per

18-XI-37 (2)

18-XI-37 (3)

viure. I, encara ve he ^{per} una cosa que no tan
sols ningú no m'ha vist fer, sinó que molts em
deuen ésser incapaç de fer. Deixar-me el bigotí.

Aquesta cosa ha molta olor. Si no ho el silen-
ci que m'he imposat.....

Misnomme allors veia si la roba
qui a matí en nit de clore
su robe de penne au soleil.....

Siicis res teny animals. Veis pensar
que el meu oncle estaria content de ve'ls
junt amb el canic de l'Esperança. Però em
tan moments, que dubto que pugui arribar
a trobar la manera de ^{de} ~~tenir~~ ^{copiar} ~~tenir~~. És veu que, sota
copiar-lo.

les bombes, encara hi ha països de harmonia que
no perden l'humor!

Per casualitat, no tindries pas la "Història de
Catalunya" d'Antoni de Boparull? (ed. 1906). Hi ha
un volum dedicat a les penes d'Amós Mauch
que m'interessaria repassar. El que tinguem a casa
si ha perdut, i no me'l trobem enlloc.

Per les meves memòries. ~~Una altra~~

~~ada~~

Vols res per la Nuni Sales?

Ten

18-XI-37

(36)

Màrius